

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 339 בס"ד ערש"ק פר' כי-תבא י"ח אלול תשס"ח

פצצות פקידים

והיה כי תבא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך וגו' (כ"ז, א) פירוש כשתרצה לעשות תשובה שלמה לבא אל הארץ העליונה צריך שתדע את אשר ה' אלקיך נותן לך, פירושו בין אם יש עליך חסדים משם הויה ב"ה, ובין אם ח"ו שורים עליך דינים משם אלקים הכל נותן לך השי"ת במתנה. הצד השווה שבכל מטרות לדעת שהקב"ה נותן לך כל זה כדי שתוכל לעבוד אותו בשמחה.

והשתחוית לפני ה' אלקיך (כ"ז, י) תכלית ומטרת הבאת הבכורים - הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה, התכלית היא אחת בלבד - והשתחוית לפני ה' אלקיך - להכניע עצמו לפניו יתברך.

(אמרי אמת)

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך (כ"ז, י"א), אימתי ראוי לו לאדם לשמוח? בשעה שמאמין שכל מה דעבד רחמנא לטב עבד - בכל הטוב.

עשיתי ככל אשר צויתני (כ"ז, י"ד) על זה גופא הוידוי, מאחר שהנני חושב שזכיתי לשלמות - עשיתי ככל אשר צויתני, לפיכך באתי להתודות על כך בבית המקדש, שהרי אם נרמה לי שהשגתי כבר שלמות, אות היא שעדיין רחוק אני מהשלמות.

ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך (כ"ח, ב) גם לאחר שתזכה לקבלת הברכות לא יחול בך שינוי, שלא תתנאה בכך אלא תהיה שפל ועניו כמו שהיית לפני כך, וזה והשיגוך באותו מצב. (תורת השמחה)

והותירך ה' לטובה (כ"ח, י"א) אם כי עליך להתנהג בעונה שתשים עצמך כשיריים - והותירך, הרי הנך צריך לדאוג לכך שלא תהיה ענוה זו לרעה, להחזיר כך רפיון ויאוש. הענוה צריכה להיות אך ורק לטובה בכדי להתחזק בעבודת השי"ת.

והיית רק למעלה ולא תהיה למטה (כ"ח, י"ג) חלילה לו לאדם לרצות בעשיית המצוה תועלת לעצמו ולצרכיו בעולם הזה - למטה - אלא כונתו תהיה מטהרה אך ורק למען עשיית נחת רוח לגבוה - למעלה.

בכל העמים אשר ינהגך ה' שמה (כ"ח, ל"ז) מובטח הינך כי השכינה תהיה עמך בכל הגלויות, וזה בכל העמים אשר ינהגך - ה' שמה...

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה (כ"ח, מ"ז) שורש החטא ומקורו הוא חסרון השמחה בעבודת השי"ת, כי אילו היית עובד אותו יתב"ש מתוך שמחה לא היית נכשל בחטא כלל. (לקוטי יהודה)

ובגוים ההם לא תרגיע (כ"ח, ס"ה) הרי זו ברכה לישראל שלא ירגישו עצמם בנוח ובמרגוע בין הגוים כמ"ש ובגוים ההם לא תרגיע, אלא ישתוקקו לצאת מהגלות.

אלול: לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים (תהלים כז) 'לולא' אותיות 'אלול' ו-האמנתי מלשון - אומן את הדסה, היינו שע"י חודש אלול האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים שבו נפתח שער לדופקי בתשובה ולהגיע לשורשו ומחצבתו כבראשונה.

(הרה"ק משינאווא זצ"ל)

לדעת האב"מ לאאל"ל אל האב"מ אל"ל במ ישרא

גבאה שנה וקלאוניה, גאל שנה וברכוניה
 שנה טובה ולחורנה
 גבובה וגבולה טובה

שיחת הרא"ש ז"ל אל האבא רמב"ם ז"ל

דומה לבוראו, כפי שבאמת נשאר אחרי שעבר את הנסיון והגיע אל תכליתו, ולולי שהגיע לדרגה זו בעבודתו לא היה יכול להשאר במדריגה זו. רק זה גופא, מכיון שהרבש"ע הוא יאחד ואין עוד מלבדו, והוא אמר "בחנני הי ונסני" משמע שיש לו כח בפני עצמו, היה מוכרח לעבור את הנסיון ולהוכיח כי הרבש"ע הוא השליט ולא הוא, ואם כן הרבש"ע הוא חי וקיים ולא הוא.

והיות שדוד המלך עבד והשיג ("אויס גיערבעט") דרגה זו של "חי וקיים", היה מוכרח לעבור את המעשה של בת שבע בכדי שישג שרק הרבש"ע הוא חי וקיים, ואז יהיה לו את המדריגה של "חי וקיים" בשלימות, מה'חי וקיים' של הרבש"ע לא 'חי וקיים' של עצמו. ואחר שעבר את הנסיון ולא קלקל, והעלה את הניצוץ הזה אליו, השיג שהרבש"ע הוא חי וקיים והוא לא. וכיון שהשיג בעבודתו שהרבש"ע הוא חי וקיים ממילא אפשר לתת לו שיהיה הוא חי וקיים, כמו שנאמר "דוד מלך ישראל חי וקיים".

ועל ידי זה נתפרסם בעולם ענין זה של "חי וקיים". כי קודם היה הרבש"ע בלבד חי וקיים, אבל בכדי שבחינה זו של "חי וקיים" של הרבש"ע תתפשט גם בבן אדם, שדוד המלך יהיה "חי וקיים", הוא מוכרח להגיע לרבש"ע ולקבל בחינה זו ממנו, וכל עוד שהרבש"ע לא נותן לו בחינה זו הוא לא יוכל להיות "חי וקיים". רק כאשר יכיר שהוא לא חי וקיים רק הרבש"ע, אזי הרבש"ע יכול לתת לו להיות חי וקיים בכדי שבכך יודיע שהרבש"ע הוא "חי וקיים". אבל אם הוא יהיה "חי וקיים" מכח עצמו לא יהיה לזה קיום, והרבש"ע הרי רצה שכן יהיה לזה קיום, לכן הוא מוכרח לעבור את הנסיון הזה, להגיע ל"כי עפר אתה ואל עפר תשוב". להגיע אל המציאות שלו, שהוא לא "חי

כל העבודה של האדם היא לחיות עם הרבש"ע, ומהי הדרך לזה, ככל שהוא חי את השלילי של עצמו, הוא נוכח שמצד מציאותו אין לו אחיזה וקיום, ומה שבכל זאת הוא חי זה הכל הרבש"ע. זוהי כל העבודה. שהאדם יחיה בשלילה שלו, ושלילי הרי אין לו אחיזה, ואם כן מה שבכ"ז יש לו אחיזה זה הרבש"ע. אבל אם הוא לא חי בשלילי שלו, ועדיין יש לו משהו משל עצמו, באותו חלק הרי הרבש"ע לא נמצא, ומאותה מקצת מציאות ממנה הוא חי וקיים, זה מה שמחזיק אותו, ואז הוא רק מדבר על הרבש"ע, הוא לא חי איתו. בכדי לחיות איתו מוכרח האדם להיות שלימות השלילי, שלילי כזה שאין בו שום דבר, ומכיון שאין לו כל אחיזה האחיזה שלו זה הרבש"ע, וממילא הוא חי איתו. נמצא שמתוך השלילי שלו הוא יגיע לחיובי של הרבש"ע. אך כל עוד שהוא לא חי את השלילי שלו לא יוכל להגיע אל הרבש"ע, אפילו אם יגיע לשלימות.

כל הנסיון של דוד המלך נתרגש עליו מפני שרצה לאהוב את ה' באופן ישיר לא דרך המציאות שלו. דוד המלך הרג את היצר, ואז הוא הגיע לשלימות במופשט, דהיינו שהי' מופשט מן הגוף ומן הגשם לגמרי. וזה גרם לו לחשוב שהוא יכול להיות דבוק ברבש"ע לא דרך הגוף והטבע, והוא יצא לגמרי מהטבע, ולא חי את הטבע. לכן הרבש"ע הראה לו שאם אין טבע גם הוא לא נמצא, ואם אין שלילי אין גם חיובי.

אחרי שדוד המלך הרג את היצר הרע הוא התעלה לרום המדריגה, הוא נהיה רוחני לגמרי בלא שמץ גוף וגשם, כדוגמא של מעלה. ורצה שיהיה רק חיובי ללא שלילי, הוא דומה לרבש"ע ולכן הוא מקושר ישר אליו לא דרך הגוף. ועל כן אמר "בחנני הי ונסני". זה לא היה טעות, מכיון שבאמת הגיע אז לדרגה שהוא

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

339
א

המשך מעמ' קודש

וקיים". כי כאשר האדם לא קיים הוא ממש דומה לרבש"ע, ואז כמו שהרבש"ע הוא חי וקיים גם הוא יכול להיות חי וקיים, הרבש"ע יכול לתת לו "חי וקיים" בכדי שיפרסם את ה"חי וקיים" של הרבש"ע, ועל ידי שהוא יהיה "חי וקיים" יוכל להמליך את הרבש"ע. כי בכדי להמליך את הרבש"ע שהוא "חי וקיים" אתה מוכרח להיות באותה בחינה, בבחינת צדיקים דומים לבוראם, וכיון שהרבש"ע הוא "אחד" אתה צריך להיות "אחד" בבחינת בשר. ומתוך הכרה כזו זה שהרבש"ע ברא את הבשר שלו הוא יכול להגיע ל"חי וקיים", ואז יהיה הפרסום של בחינת "חי וקיים" יותר ממה שהיה לפניו. כי הרבש"ע הוא יחיד בכל העולם, ודוד מלך ישראל הוא יחיד בכדי לפרסם את הרבש"ע בכל העולם, וללא הפרסום של דוד המלך לא היה מפורסם "חי וקיים".

בבחינה זו צריכה להיות עכשיו כל נשמה. וכאשר כל נשמה תהיה בבחינה זו של דוד המלך אז הוא יתגלה, וכולם ידעו שקיים משיח צדקנו, וכאשר יתקיים משיח צדקנו בעולם תתקיים מציאות הבורא. כי כל עוד שאנו לא במציאות חי וקיים לא יכול להיות מציאות חי וקיים של דוד המלך, וכל עוד שדוד המלך אינו חי וקיים בשלימות לא יכול לבוא המשיח, כי עדיין לא יכול להיות בעולם הוזה מציאות חי וקיים של הרבש"ע. והרי זהו כל ענין הגלות - שכינתא בגלותא.

וקיים" והוא לא שום דבר. מה אנו מה חיינו. וגחנו מה, וכשיגיע לזה, אז ישיג את השלימות של "חי וקיים".

וזהו הענין של הנסיון של דוד המלך. כי דוד הגיע לדרגה זו של "חי וקיים" מכח עבודתו, ובכדי שלא יטעה את עצמו היו מוכרחים לנגוע בשורש שלו של אהבת ה'. מכיון שהיה מופשט לגמרי ולא היה אפשרות להגיע אליו הוכרח להכנס לנסיון של בת שבע בכדי שיווכח שרק הרבש"ע שליט ולא הוא, מפני שהרבש"ע הוא חי וקיים ולא הוא. ואחר שהשיג בשלימות שרק הרבש"ע הוא חי וקיים, אם כן הכל הוא רק הרבש"ע, "מלא כל הארץ כבודו" ו"ברוך כבוד ה' ממקומו", והוא מפרסם את הרבש"ע שהוא חי וקיים, לכן נתן לו הקב"ה מה"חי וקיים" שלו ונהיה "דוד מלך ישראל חי וקיים". בזכות העבודה שלו דוד המלך שעבד והשיג בשלימות את בחינת "חי וקיים" של הרבש"ע נתן לו הרבש"ע שהוא ישאר חי וקיים. רק דוד המלך הוא "חי וקיים" ע"י סיבה, והרבש"ע למעלה ממנו שהוא מלך על כל הארץ. ואף שגם דוד היה מלך ישראל, אבל לא על כל הארץ.

נמצא שהגם שדוד הגיע לבחינת "חי וקיים" ע"י שהרג את יצרו ונעשה דומה לבורא, עם כל זה לא היה יכול להגיע לשלימות בכח עצמו והיה מוכרח להגיע אל הרבש"ע, כלומר אל הטבע שהרבש"ע ברא ומקיים, ורק אחר שהגיע אל הטבע יכול היה להשיג שהרבש"ע הוא חי

פנינים יקרים

וענית ואמרת לפני ה' אלקיך (כ"ה ה) רק כאשר תפלתך תהיה בהכנעה ובענוה - וענית, אז תתקבל לפניו יתב"ש ברצון - ואמרת לפני ה' אלקיך.

וירשת וישבת בה (כ"ז א) לא מצינו לשון וירשתה וישבת בה כי אם בַּבְּבֹרִים ובפרשת המלך (לעיל י"ה) והמעם בזה לפי שאחר ירושה וישיבה יש חשש לוישמן ישורון ויבעט הן בַּבְּבֹרִים והן במלכים. בא הכתוב ללמדנו שלא קבלתם המלכות והברכה בטוב הארץ בזכותכם אלא בזכות אבותינו הקדושים. (לקוטי רבי משה יעקב)

שְׁמֹאֵל בְּמִשְׁפַּחַת

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנין
הר"ר משה קלירס ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יצחק קלירס ומשפ' להולדת הבן
הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנין
הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר בני בבתי ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר דוד גולן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכדים
הר"ר צבי ראנד ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר חיים רובינפלד ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אברהם ראנד ומשפ' להולדת הבת
הר"ר שלמה כהן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יוסף שלמה דורון ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדים
הר"ר אפרים כרמי ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר שלמה ליברמן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר נחום גולדרינג ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מאיר ליברמן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יוחי קריגר ומשפ' להולדת הבת
הר"ר משה אהרונוב ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' לנישואי הנכדה
הר"ר ישעי' רובינפלד ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' לנישואי הבן
הר"ר בנימין כץ ומשפ' לנישואי הבת
הבה"ח ישראל וסרמן לנישואיו
הבה"ח אסף בן דוד לנישואיו

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות מתקיימים בעו"ה ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' רון יוסף הנשיא 5

ההרשמה לנסיעה לר"ה אצל משפ' גולדשטיין 02-5380944 החל מיום ראשון הבעל"ט

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

